

čan je vprašal: katerega leta ste služili pri vojaki? — Odgovori: 1866 na Laškem. Cesar vpraša na dalje: pri katerem polku? G. Andrej odgovorijo: Pri polku Nr. 47. Cesar vpraša na dalje: Pri katerem bataljonu? — G. Andrej rečejo da pri tretjem. Na to mu reče cesar: Pa ste še precej mladi!

Ko se je približal čas odhoda, hoče Njih Veličanstvo se podati v svoj voz, kateri je z dvornim vlakom na Št. Jurskem kolodvoru čakal. Ko pa cesar zapazi dve vrsti belo oblečenih deklic, koje so bile do cesarskega voza nastavljene, stopi nazaj in se poda skoz vrsto srečnih deklic proti svojemu vozu. Preden v voz stopi, mu poda hčerka Št. Jurskega župana, gospodična Minka Ipavčeva prekrasen šopek lepih cvetljic z besedami: „Blagovolite Vaše Veličanstvo prejeti te cvetljice kot znamenje ljubezni, zvestobe in vdanosti mladine svojemu prevzvišenemu vladarju!“ Cesar prijazno sprejme šopek in vpraša gospodično, ali je v Št. Jurji doma? — Gospodična odgovori, da. Cesar vpraša na dalje: čegava hčerka da je? Gospodična reče, da je hčerka Št. Jurskega župana Dr. Ipavčeva. Na to se cesar prijazno nasmehlja h županu obrne. Končno reče Nj. Veličanstvo daritelji cvetljic: „Šopek je jako lep, hvaležen sem vam za nježni dar!“

Sedaj se obrne cesar h svojim spremljevalcem in se poda v svoj voz ter se prikaže takoj pri velikem oknu in prijazno odzdravlja ljudstvu, koje ga z gromovitimi živijo klici spremlja, dokler se voz ne odpelje — le prehitro od nas! Reči pa moramo da so igrale v marsikterem očesu solze veselja, ki so veljale preljubljenemu našemu vladarju.

—č.—

Smešnica 37. Učitelj: Koliko je 20 menje 20? Učenec: nevem. Učitelj: nu, tega ne veš? Pomisli, ti bi imel dvajsetico v žepu in bi jo zgubil; kaj imaš potem v žepu? Učenec: luknjo!

Vrtec.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so podarili čast tajnega svetovalca mil. knezoškofu, red železne krone 3. vrste, preč. g. proštu Modrinjaku, red Franc-Jožefov dr. Dominkušu, zlati križec s krono dekanu Centrihu in Rožancu, prof. Janežiču, dr. Ipavcu, poslanecu Kukovcu, in srebrni križec s krono županu Dovniku v Krčevini pri Mariboru in nadučiteljema Tribniku in Borštniku.

(Slovenski župani) na Kranjskem odpravljajo občinske in zacestne tablice z nemškimi napisi in dajejo napravljati slovenske napise.

(Javno priznanje) in zahvalo izreka več sv. Andraševcev g. J. Krajncu, vračniku pri sv. Urbanu nad Ptujem, za srečno vračenje.

(Javna zahvala.) G. Fr. Hauptman, prof. v Gradcu, je šoli pri sv. Duhu vrh Luč podaril več knjig za bukvarnico, in zemljevidov (od Slov. Matice), za kar se blagemu prijatelju šolstva prisrčno zahvaljuje: K. Kotnik, učitelj.

(Vpisovanje učencev) na spodnjej gimnaziji v Ptuji bo 14. in 15. t. m.

(Vabilo.) Kat. pol. društvo v Slov. Gradci. ima nedeljo 16. t. m. ob 1/4. popoldne občini zbor pri g. Petru Bošnjari (Telečnik). Dnevni red: politični ogled, zmaga čez Turke 12. sept. 1683 pred Dunajem in pomen te zmage, razni predlogi društvenikov, volitev novega odbora. Vabljeni so društveniki in prijatelji.

(Železniško postajo) dobijo Hoče pri Mariboru. Razvanjski nemškutarji so hoteli, da bi jim Hočani nemško šolo plačevali, pa ni šlo.

(Občinska volitev) v Črešnovcah pri Slov. Bistrici bode v četrtek 22. t. m. in so vrli Slovenci tam prošeni naj odpravijo Migličevega župana in nemškutarja, ki se toliko ljudem zopet ponuja. Saj vsa ves dobro vé, da ne sodi za župana, ki je celo občino pred cesarjem osmešil in sploh ni sposoben.

(Spremembe v Lav. škofiji.) Predstavljeni so čč. gg. kaplani I. Purgaj v Prihovo, Nachtigal v Podsredo, Dekort in sv. Križu pri Slatini, Škorijaneec kot provizor v Reko; za kaplane pridejo čč. gg. Gaberc v Dramlje, Hribernik k sv. Jurju na južni železnici, Plešič v Središče, Grušovik v Ribnico, Klepač k sv. Hemi, Kukovič v Vitanje, Majcen v Rečico, Marzidošek v Leskovec, Raktelj v Mahrenberg, Zidanšek v Slov. Bistrico, Šalamon v Hoče.

Loterijne številke:

V Gradcu 7. septembra 1883:	53, 83, 21, 15, 81
Na Dunaji „ „	24, 90, 48, 77, 78
Temesvar „ „	63, 31, 34, 90, 45

Prihoduje srečkanje: 22. septembra 1883.

Siva krava ukradena

je od 3. do 4. t. m. po noči posestniku Franc Košarju v Slavatincah. Svetovati bi bilo, da se vsi kupci nebi puščali v hleve živine ogledovat in se le za prodajo namenjena živinčeta na dvorni prostor za ogled gonila; ker nekteri si le priliko za krasti ogledujejo in še kupiti ne mislijo. Poskusimo in bode menje kravje tatvine. Franc Košar, posestnik.

Trije vinogradi

z grozdem vred v Malečniku pri sv. Petru, v Rosbahu in v Kamci pri Mariboru se pod dobrimi pogoji prodajo.

Več pové vredništvo tega lista.

1-2